

Ook voor banken zijn er regels en toezichthouders, maar als er ingegrepen moet worden, schieten de mandaten tekort. Dat verschijnsel is van alle tijden. Banken worden er niet bescheidener van.

Hoe hebben banken door de eeuwen heen deze onaantastbare positie verworven en wat zou een betere benadering

Willem Landman is docent Behavioral Finance/Beleggingsadvies aan de HvA, promovendus aan Nijenrode en onderzoeker bij het Center for Applied Research on Economy and Management.

Onaantastbaar
Uit de adel en de kerk
kwamen de bankiers
voort, die door het
wereldse gezag met
rust werden gelaten

In het oude Griekenland waren de eerste bankiers voornamelijk geldwisselaars, die de handel mogelijk maakten door documenten af te geven die later

of op een andere plek in geld konden worden omgewisseld. De Romeinen ontwikkelden dit systeem verder en de eerste bankiers, 'argentarii', ontstaan. In de vroege middeleeuwen zijn het met name de niet-christenen, Syriërs en Joden die zich bezighouden met bankieren. Karel de Grote verbood reeds in 789 het in rekening brengen van rente maar desalniettemin hielden voornamelijk de adel en de kerk zich bezig met het tegen een vergoeding uitzetten van gelden. Uit deze groepen ontstaan de bankiers die in de latere Lage Landen mede aan de wieg staan van de Gouden Eeuw. Wellicht dat daar de basis ligt van de onaanstastbaarheid? Het